

[Anker Jørgensen.]

tror, den, der fremsatte forslaget, ikke så meget var økonom, da han fremsatte det, men mere var journalist, og så hoppede regeringen på den.

Der har været talt en del om lønnens betydning for konkurrencen. Må jeg helt kort og enkelt sige: Danmark har et højt lønniveau, men til trods for eller måske netop derfor har Danmark som en lang række andre højt udviklede lande formået at klare konkurrencen. Hvis løsningen på vores produktions- og eksportproblemer osv. bare var at holde lønnen nede, så vil jeg sige: se på de lande, hvor det virkelig er lykkedes at holde lønnen nede, hvordan står det til med udviklingen dér? Hvis vi har problemer, så har de andre lande ingen udvikling.

Hr. Niels Helveg Petersen kunne ikke rigtig forstå — og det kunne arbejdsministeren heller ikke — hvad dette forslag havde med den kommende overenskomstsituation at gøre. Ja, men det er da mærkeligt, man ikke kan forstå det. Dyrtidstillægget, pristalsreguleringen, er et led i de kollektive overenskomster. Først prøver man et egentligt attentat på disse overenskomster. Da dette ikke lykkes, så laver man et indirekte attentat, og man lader den kompensationsordning, man giver arbejdsgiverne, udløbe lige på den dato, hvor de nye overenskomster skal træde i kraft. Hvis der er noget om snakken om omkostningsstigninger, så vil de i hvert fald ramme dobbelt, hvis man foruden de andre omkostningsstigninger, som vil komme, dvs. højere løn m. m., også skal til at betale det, som man hidtil har fået kompenseret; herved lægger man op til, at arbejdsgiverne, skal vi sige får en større motivering for at sige nej, og det gør, at denne overenskomstsituation bliver svær at løse.

Må jeg endelig minde om, at den regering, som også arbejdsministeren er medlem af, her har fremsat og fået vedtaget et dagsordensforslag — eller partierne har gjort det — som sigter på, ja, det står ikke i dagsordenen, men faktisk sigter den på, at lønninger og indkomster skal holdes nede i forbindelse med næste overenskomstsituation.

Arbejdsministeren var polemisk; det siger han ellers gerne at han ikke vil være, men det var han igen, og det er også helt i orden. Arbejdsministeren siger, at hr. Anker Jørgensen

har intet lært og intet glemt. Dertil vil jeg sige, at jeg har sammen med det udvalg, der har været nedsat, haft anledning til at have mange og lange samtaler med og at lytte til arbejdsministeren, og det er rigtigt, at jeg har ikke lært noget af det. Det er jo ikke sikkert, at det er min skyld. Arbejdsministeren sagde videre, at jeg holdt stort set den samme tale. Det er mit partis synspunkter, og jeg har vel lov at sige, at jeg synes, det er ganske fornuftige synspunkter. Hvis det er fornuftige synspunkter, så gør det såmænd ikke noget, at de bliver gentaget. De gentages over for det samme dårlige forslag, som jeg også før sagde var dårligt forberedt. Der er intet i det, arbejdsministeren har sagt, der er nyt. Arbejdsministeren har sagt det samme, som han tidligere har sagt, og det synes jeg i hvert fald ikke har været så forfærdelig kloge ting i denne sag.

Arbejdsministeren (*Lauge Dahlgaard*): Jeg tror, hr. Kurt Brauer gør klogt i at opfatte mine bemærkninger til ham sådan, at jeg er en lille smule i tvivl om, hvorvidt han egentlig dækker socialistisk folkepartis synspunkter helt og holdent. Jeg vil i samme anledning måske finde det praktisk, at vi gemmer spørgsmålet om virksomhedsledelse til på mandag. Jeg har en forestilling om, at det ikke er hr. Kurt Brauer, der vil repræsentere sit parti ved den lejlighed.

Hr. Anker Jørgensen gav ikke mig anledning til at få yderligere forståelse af, hvilken sammenhæng der i hans bevidsthed er mellem det her foreliggende lovforslag og den kommende overenskomstsituation. Det var vores dagsorden, der pludselig kom frem til diskussion, det var spørgsmålet om vore forhandlinger, som endte resultatløst, med LO, men altså ikke det her foreliggende lovforslag, der, som han tidligere har sagt, kunne volde vanskeligheder i forbindelse med overenskomstsituationen. Det var altså at tale udenom.

Det er rigtigt, når hr. Anker Jørgensen siger, at de lande, hvor man har en høj levestandard, en stor produktion, samtidig er de lande, hvor man har en høj løn. Men det afgørende er, at dette bør fremkomme som led i en gradvis udvikling, hvor indtægtsniveauet stiger i takt med produktiviteten. Det, som dette lovforslag sætter ind imod, er en fuld-